

Jag sjunger *hi!* och jag sjunger *hej!*
 Ty jag vill lustiger vara,
 Och sjunger visor för annat ej,
 Än för att sjunga dem bara.
 Och frågar någon mig hvarför det,
 Så svarar jag blott, att Gud han vet
 Hvarför en liten fågel sjunger.

När Stockholmsbon kallar landet *trist*,
 Och kan dess fröjd ej begripa,
 Då sitter jag på min förstuvist,
 Och röker fryntligt min pipa,

Och tror, att landet är fuller bäst,
 Att trefnan är uti stan blott gäst,
 Men har sin fastighet på landet.

I staden nödgas man vara sprätt,
 Och hufvudsakligt utvändigt,
 Se till att kläderna sitta slätt
 Och gno och borsta beständigt.
 Men här på landet gör man ej så:
 Här är min nattrock min *paletå*,
 Och friheten vårt bästa smycke.